

ΟΡΘΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Θεὸς Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος π̄ Δῑ γ̄

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Α ἤλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω
σκαμμα τι τυ ραν νι και αι κι σεις ε πι
τους Μαρ τυ ρας και ι σταν το χο ροι των
Α σω μα των βρα βει α κα τε χον τες της
νι κης ε ξε στη σαν τυ ραν νους και Βα σι

λεις οι σο φοι κα θει λον τον Βε λι αρ ο

 μο λο γι α Χρι στου ο ε νι σχυ σας αυ

 τους Κυ υ ρι ε δο ζα α σοι οι

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τες

 οι α γι οι και τα βρα βει α της νι κης

 πα ρα σου ου ου κο μι σα με νοι και τη ρ γη

 σαν τας ε πι νοι ας των πα α ρα νο ο ο

 μων ε δε ζαν το στε φα νους της α αφ θαρ

 σι ας δι αυ των ο Θε ος δω ρη σαι η μιν το

 με γα ε λε ο ος

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Των ἁγίων σου ἡ μνημη Κυριε
 ἀνεδειχθη ως παρὰ δεῖσος ο ἐν Ἐδεμ
 ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγαλλεται πασα ἀηκτι
 σις διό ο διδου ἡμιν τῆ αὐτῶν πα
 ρα κλησει εἰρηνην και το μεγα ελεο
 ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οτην εὐλογημένην καλεσας σου οὐ
 Μητέρα ἡλθες ἐπιτοπαθός ἐκουσι
 ἀβουλή λαμψας ἐν τῷ σταυρω ἀναζητησαι
 φελων τον Ἀδαμ λεγων τοις Ἀγγελοις συγ
 χαρη τε μοι οτι εὐρεθη ἡ ἀπο

λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο
νο μη σας δο ζα σοι

Μετά την β' στιχολογίαν Μαρτυρικόν

ως δι και οις δι α παν τος οι γαρ α
γι οι εν σοι φω ω τι σθεν τες κα τα λαμ που
σιν α ει ω ως φω στη ρες λυχ νον α σε βων σβε
σαν τες ω ω ων ταις ευ χαις Σω τηρ η μων
συ φω τι εις λυχ νον μου Κυ ρι ε και σω
σον με ε

Νεκρώσιμον

Δ Στίχος: Μακάριοι οὓς ἐξελέξο καὶ προσελάβου Κύριε.

λη θως μα ται ο της τα συμ παν τα
ο δε βι ος σκι α α α και ε νυ πνι

ὄν και γαρ μα την τα ρατ τε ται πας γη γε νης
 ως ει πεν η Γρα φη ο τε τον κο ο σμον κερ
 δη σο μεν το τε τω τα α φω οι κη σο μεν ο
 που ο μου Βα σι λεις και πτω χοι δι ο Χρι
 στε ο Θε ος τους με τα σταν τας α να
 α παυ σον ως φι λαν θρω ω πο ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
 Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή

Η κρα ται α α των γη γε νων προ στα σι
 α και σκε ε ε ε πη Θε ο κυ η τορ
 Μα ρι αμ η τε κου σα α εν χρο νω τον α χρο
 νον Υι ον και Λο γον του Θε ου ι κε τευ ε αυ
 τον ως Μη τηρ ου σα ε κτε νως συν μαρ

τυ σι και προφηταις και θειοις ασκηταις σω
 σαι τους με τα στα αν τα ας

‘Ο Ν’ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.β’

ᾠδὴ α’ - Ὁ Εἰρμός

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυΐίω τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένῳ νοΐ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορός, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναίων πᾶσα πληθύς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εὖαν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα Ἄγνη, τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, ἀνεδείχθης τεκούσα, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρήσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.β'

ᾠδὴ α' - Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀζήωσον.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταζας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐζώρισας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας εὔαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν

προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύν, Ἄγνη διέλυσε.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.β'

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν τῇ στερρᾷ, τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθέ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώμη στερρᾷ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεία θρέμματα.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθὼν, χορὸς ὁ τῶν ὀσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωὴν, τὴν

δί' αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ῥῦσαι πυρός, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων ἀγαθέ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῶ, παρεστῶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.β'

ᾠδὴ γ' Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθής, καὶ ζητήσας εὖρες καὶ διέσωσας.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ῥεόντων ἄστατον φοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀζήωσον Ἅγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσῶδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ.δ' αὐτόμελον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, **πολυέλεε.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
Αὐτόμελον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β΄
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴνχεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξάγιου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνων μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα

τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν

ἐκκλησία ὁσίων.

- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρία.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

- Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ

εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

• Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

• Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

• Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά από κάθε δέηση)....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικὰ, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος λ' Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Κ υ ρ ι ε ε ι μ η τ ο υ ς α γ ι ο υ ς σ ο υ ε ι χ ο
 μ ε ν π ρ ε σ β ε υ τ α ς κ α ι τ η ν α γ α θ ο τ η τ α σ ο υ σ υ μ
 π α θ ο υ σ α ν η μ ι ν π ω ς ε τ ο λ μ ω μ ε ν Σ ω τ η ρ υ μ ν η
 σ α ι σ ε ο ν ε υ λ ο γ ο υ σ ι ν α π α υ σ τ ω ς α γ γ ε λ ο ι
 κ α ρ δ ι ο γ ν ω ω σ τ α φ ε ι σ α ι τ ω ν ψ υ χ ω ν η η
 μ ω ω ν

Δ ΣΤΙΧ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μνημη μαρτυρων αγαλλια μα τοις
 φοβου με ε ε νοις τον Κυριον α θλη
 σαν τες γαρ δι α Χριστον στε φανους παρ αυ
 του ου ου ε κομισαν το και νυν εν παρ
 ρη σι α πρεσβευου σιν υ πεερ των ψυχων
 η η μων

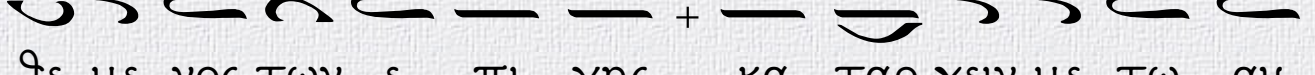

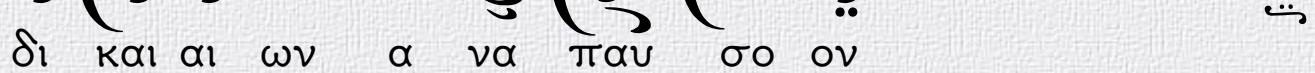
Δ ΣΤΙΧ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
 Κύριος.

Τους εκλεκτους ε θαυμαστω σε και αγιους
 ο Θεος ημων αγαλλια ασθε και ευ
 φραι νεσθε παντες οι δουλοι αυτου υμιν γαρ η
 τοιμα σε τον στεφανον και την βασιλειαν

 αυ του αλλ αι του ου μεν και η μων μη ε

 πι λα θη η σθε ε

Νεκρώσιμον

Δ στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

 τι μη σας ει κο νι σου το των χει ρων σου

 Σω ω ω τερ πλα στουρ γη μα ζω γρα φη σας

 εν υ λι κη μορ φη της νο ε ρας ου σι ας το

 ο μοι ω μα ης και κοι νω νον με κα τε στη σας

 θε με νος των ε πι γης κα тар χειν με τω αυ

 τε ζου σι ι ω λο γε δι ο Σω τερ τους

 δου λους σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις

 δι και αι ων α να παυ σο ον

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι:

ὁ υ ε ι ο Θε ος η μων ο εν σο φι
 α τα πα αν τα δη μι ουρ γων και πλη ρων προ
 φη τας ε ζα πε στει λας Χρι στε προ φη τευ
 σαι σου την πα α ρου σι αν και α πο στο
 ο λους κη ρυ ζαι σου τα με γα λει α και οι
 με ε εν προ ε φη τευ σαν την ε λευ σι ιν
 σου οι δε τω βα πτι σμα τι ε φω τι σα
 αν τα ε θνη μαρ τυ ρες δε πα θο ον τες
 ε τυ χον ων πε ερ ε πο θουν και πρε σβε
 ε ευ ει σοι ο χο ρος των αμ φο τε ρων συν τη
 τε κου ση σε α να παυ σον Κυ ρι ε ψυ χας

 ας προ ο σε λα βου και η μας κα τα ξι ω

 σον της βα σι λει ας σου ο σταυ ρον υ πο

 μει νας δι ε με ε ε τον κα τα κρι τον ο

 λυ τρω της μου και Θε ο ο ος

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμώηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον ᾠχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον ᾠχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἢ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σέ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἦχος γ΄

Προφήται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἦχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἦχος Βαρύς

Χαῖρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ΄

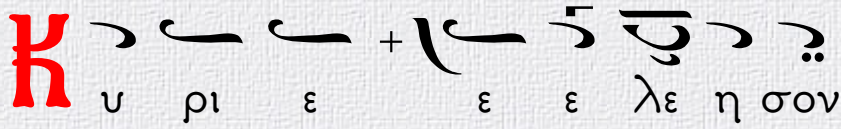
Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ δ̣ι νη

Α̣ μ̣ην̣ ν̣ δ̣ι

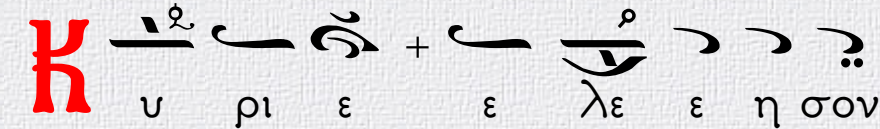
1. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α̣ δ̣ι
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ̣ δ̣ι
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ̣ δ̣ι

8. **Κ** $\text{υ ρι ε} + \text{ε ε λε η σον}$

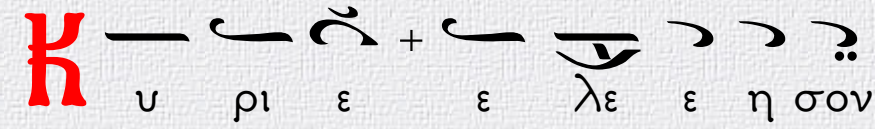
β
λ

9. **Κ** $\text{υ ρι ε} + \text{ε λε η σον}$

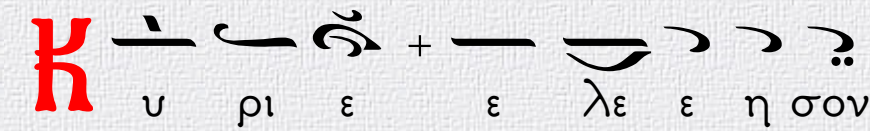
Δ
ι

10. **Κ** $\text{υ ρι ε} + \text{ε λε ε η σον}$

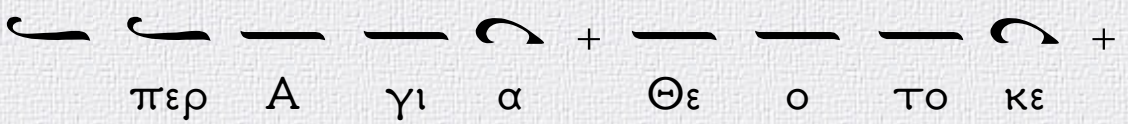
Γ
η

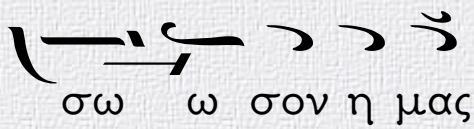
11. **Κ** $\text{υ ρι ε} + \text{ε λε ε η σον}$

π
ρ

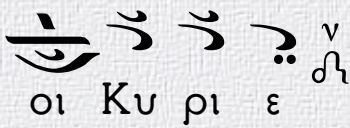
12. **Κ** $\text{υ ρι ε} + \text{ε λε ε η σον}$

ν
δ

Υ $\text{περ Α γι α} + \text{Θε ο το κε} +$

  σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ῥ
κ
ᾠ
ᾠ
Π ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας

Κυ ρι ε

κ
ᾠ

ὁ Μονογενῆς

Ἦχος π̣ᾠ̣ Δι

χ̣ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Διὰ λχ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Κ**ωσον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγιι οιοις θαυμαστος
 ψαλλοντα σοι αλληλουουια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ ᾠ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικόν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.